

Commune, som har Interesse i dette Spørgsmaal, er stik modsat den, det ærede Medlem anførte. Han frygter for, at der skal fremkomme Gene og Irritation — som han udtrykte sig — imellem begge Communer, naar en saadan Commune med fri Næringsdrift dannes ved Siden af den, der allerede er tilstede; men Kjøbenhavns Commune har en stik modsat Anskuelse. Den siger tværtimod, at der ikke er Tale om Concurrence imellem Kjøbenhavn og Frederiksberg Commune; den erkjender, at det vil være en Udvidelse af Driften ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende, jo mere den udvider sig paa Frederiksberg. Dette hævder Comiteen udtrykkeligt, men der er Intet, som berettiger det ærede Medlem til at see Sagen anderledes end selve Kjøbenhavns Commune, og den kjender ikke disse frygtagtige Forestillinger; den seer Sagen paa en anden Maade. Naar der er Spørgsmaal om en Commune af en saa exceptionel Betydning og Udvikling, som Frederiksberg, hvis hele Stilling man, allerede da Næringsloven kom frem, havde opfattet paa en saadan Maade, der naturligen efter nogen Tid maatte lede til at gjøre det Skridt, hvorom her er Tale, og naar navnlig Kommunen Kjøbenhavn ikke anseer Sagen for at være til sin Skade, men tværtimod til Gavn for den, forekommer det mig, at alle det ærede Medlems Betragtninger ere fuldkomment udenfor deres Plads, og at han altsaa i denne Henseende kan være saa rolig for Kjøbstæderne, som han overhovedet ellers kan være det, da der i det Spørgsmaal, som her foreligger, ikke kan ligge nogen Præcedens, som kan have de af ham omtalte Følger. Det maa være andre Grunde, som skulde kunne føre til et saadant Resultat.

Formanden: For Forhandlingerne skrive videre, skal jeg dog gjøre den Henstilling til de ærede Medlemmer, der videre ville deeltage i disse Forhandlinger, om De ikke, ved at kaste et Blik paa de følgende Sager paa Dagsordenen, ville tage et skjønsomt Hensyn til disse, saa at vi

ikke komme ind paa det almindelige Spørgsmaal om dette Forhold med Hensyn til Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, der ikke her ligger for.

Morf: Jeg skal altsaa ikke fortsætte denne Debat videre, da det unægteligt er Forholdet til de andre Kjøbstæder, som væsentligt gav mig Anledning til at tale. Jeg skal blot erklære, at jeg ingenlunde finder mig fyldestgjort ved de Beviser, som af de ærede Medlemmer ere førte for, at Forholdene ikke kunne føre til Analogier ved Behandlingen af lignende Tilfælde i andre Kjøbstæder. Der er, som allerede sagt, her ikke Tale om Spørgsmaalet, om Kjøbstæderne kunne eller skulde beholde Sikkerhedsbeltet eller ikke, eller om det skal gaae bort uden deres Billie eller ikke. Det anerkjender jeg villigt med det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at, naar der igjen er Trang til at faae en Hovedforandring i vor Næringslov, saa har Lovgivningsmagten Ret til at gjøre en saadan Forandring, uden at spørge Communerne, om de samtykke deri eller ikke; men jeg kan ikke anerkjende, at der allerede nu skulde være en saadan Trang til Forandring, og jeg kan ikke anerkjende, at naar ikke en almindelig Regel af denne Slags adopteres, men enkelte specielle Undtagelsestilfælde komme frem, at saa ikke de vedkommende Communer først skulde have i alt Fald Betænkningstret med i Sagen.

L. C. Larsen: Saavel det Forslag, der blev meddeelt Udvalget fra Indenrigsministeren, som det Forslag, hele Udvalget derefter har stillet, gaaer jo i § 2 ud paa, at den udvidede Næringsret, som der omtales, skulde kunne indrømmes ikke blot hele Communer, men ogsaa bestemt begrænsede Dele af Communer, og i § 3 omtales der „Districtet“, og det er denne Tanké, som jeg har sluttet mig til. Hvorledes den høitærede Minister vil forstaae den, kan jeg naturligviis ikke vide, men at den kan anvendes paa den Maade, jeg før berørte, finder jeg al-